

I krig med Elleore

Vi er ved at komme i krig med Elleore — Ole Olsens eksotiske film-ø i Roskilde Fjord. I hvert fald har vi i gaar modtaget følgende drastiske erklæring fra Elleore-Samfundet, som har ambassade, eller hvad man nu skal kalde det, i Maj Allé 48, Herlev.

Til Politikens teater-redaktion.

ERFARER i dag, at redaktionen tænker paa krigshandlinger — maa vi lige i tide henlede Deres opmærksomhed paa, at ifølge de gældende bestemmelser for krigsførelse i kongeriget Elleore maa eventuelle angribere først give sig

til kende gennem en krigserklæring, idet elleborgerne for største partens vedkommende er bosat i udlandet (hovedsagelig Danmark) og derfor først

skal mobiliseres. Invasioner vil kun kunne forventes besvaret i sommermaanederne (grunden hertil vil

De kunne læse i „Bogen om Elleore“!).

Hvis De havde studeret den — baade her og der — omtalte „Bogen om Elleore“, ville De vide, at Elleores samlede krigsstyrker består af landmilitsen, søetaten og dragekorpset, og man har ikke taget det saa nøje, om bevæbning og metoder var gammeldags eller ulogiske, men udelukkende haft for øje, at de for angriberne skulle være uventede. For øvrigt er den mandlige befolkning i Elleore værnepligtig for over 100 pct.s vedkommende, idet mange gaar igen i de tre værn.

— Dette var bare en advarsel i al venskabelighed — vi er slet ikke saa krigeriske, spørg blot Deres ærede kollega Willy Breinholst, han er forhenværende statsborger i Elleore.

Med venlig hilsen

Fr. Svejgård Nielsen.

Elleores vaaben

Tosseryd-jagten faar følger

Elleores rigsvaaben, som det prydede det papir, den skarpe note ankom paa.

I Herlev findes sædet for en os ukendt sammenslutning, folkebevægelse eller hvad man nu skal kalde Elleore-samfundet, og fra dette samfunds generaldistributeur og rigsskatmester Nielsen har vi modtaget følgende harmdirrende note om den løvejagt i Tosseryd, som vi omtalte forleden.

OM optagelserne af den verdensberømte film, Løvejagten paa Elleore, skriver De, at vilddyret var i bur og blev fotograferet gennem tremmerne. Det er galt. Det var netop det, der var aarsag til alt postyret med forbud, og retssager at løverne blev sluppet løs og saa skudt ned medens de sprang rundt paa Elleore. Optagelsen skete dels fra taget af et skur og dels fra en flaade, der var forankret et stykke fra strandkanten.

Vil De vide mere til belysning af selve historien om optagelserne og hvad, der senere er foregaaet paa Elleore — det nuværende selvstæn-

dige kongerige — kan det anbefales Dem at granske „Bogen om Elleore“, der udkom for ca. 1½ aar siden og som kan faas i boghandelen eller herfra. Anmeldereksemplaret, der blev tilstillet *Politiken* har vi aldrig set benyttet.

Med venlig hilsen

J. Fr. Svejgård Nielsen,
generaldistributeur, rigsskatmester.

Hvorvidt den vil føre til krig mellem medlemmerne af teaterredaktionen og det selvstændige kongerige Elleore, skal vi ikke kunne sige paa indeværende tidspunkt. I saa fald faar vi forhaabentlig en mere fair chance end den stakkels, gamle løve, Ole Olsens filmselskab jog rundt med paa øen for at faa den til at se vild ud, inden de skød den. Det var den behandling, der blev løven til del, som blev grundlaget for dyrplageri-sigtelse og retssag.